

עלון מס' 68

משיחות הרצי"ה זצ"ל

פרשת בא

התפילין – "חובת הגוף"

תפילין - מצד עצם היסוד שלהן **שייכות ליציאת מצרים**, לשמחת החירות, ומזה נמשכות **קבלת עול מלכות שמים וקבלת עול המצוות** בכל פרטיהן ודקדוקיהן, בכל החומרה ההלכתית.

על ידי מצות תפילין מתבלט ערכה של האישיות הפרטית היחידית, בתוך כלל ישראל. יש מצוות ששייכות לאדם באופן אישי, והן שייכות להגדרה "**מצוה שבגוף**". (קידושין דף לז,א) מצוה שצריכה להיות בגוף שלו, בזרוע שלו, והיא שייכת לסוג הזה. היא אינה יכולה להתקיים על ידי שליח, היא **פרטית אידיודואלית** ביותר.

מהיסוד **הכלל ישראלי של החירות** מופיעה מצוות התפילין בערכה הכללי. "עשה מצוה זו – שבשבילה תיכנס לארץ" (קידושין דף לז, ב) ומתוך כך ערכה הפרטי המיוחד לכל אחד ואחד, "כל קרקפתא וקרקפתא" (ראש השנה דף יז, א) בכל זרוע וזרוע, ביסודיות של יציאת מצרים מופיעה קדושה כלל ישראלית המתגלה בכל אדם מישראל, בכל נשמה מישראל, בכל גוף מישראל.

עניין [קדושת] הבכורות מסתיים במצוות תפילין, שהן ביטוי של חירות, טוטפת של חירות.

התפילין – הם 'זירי הדפנה' שלנו, זרים של קבלת עול מלכות שמים, שזכינו להיות "עבדים לד' - ולא עבדים לעבדים" (בבא מציעא דף י,א) – **זאת החירות שלנו!**

על פי "שיחות הרב צבי יהודה" (פרשת בא תשכ"ז 17 תשל"ד 23-22) להר"ש אבינר הי"ו וכן ב"מאורות הראיה" א עמ' קעח - קעז להרב הושע רבינוביץ הי"ו